

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการสร้างเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อความตระหนักรู้ ความรู้ และพฤติกรรมป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม จังหวัดนนทบุรี โดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 35 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ จำนวน 32 คน การวิเคราะห์ผลการวิจัยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลของโปรแกรมการสร้างเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อความตระหนักรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 3 ผลของโปรแกรมการสร้างเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 4 ผลของโปรแกรมการสร้างเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อพฤติกรรมป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยครั้งนี้เป็นผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิมในจังหวัด โดยมีข้อมูลทั่วไปของกลุ่มทดลอง จำนวน 35 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ จำนวน 32 คน แสดงดังตารางที่ 4.1 ดังนี้ ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 35)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 32)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	8	22.86	11	34.38
หญิง	27	77.14	21	65.63
อายุ	M = 66.11, SD = 4.70 Min = 60, Max = 76		M = 68.25, SD = 4.74 Min = 60, Max = 79	
60-65 ปี	19	54.28	10	31.25
66-70 ปี	7	20.00	11	34.38
71-75 ปี	8	22.86	10	31.25
75-80 ปี	1	2.86	1	3.13
สถานภาพสมรส				
โสด	6	17.14	3	9.38
คู่	21	60.00	17	53.13
หม้าย	8	22.86	11	34.38
หย่า / แยกทางกัน	0	0	1	3.13
ระดับการศึกษา				
ไม่ได้เรียนหนังสือ	3	8.57	0	0
ประถมศึกษา	29	82.86	26	81.25
มัธยมศึกษา	2	5.71	4	12.50
ประกาศนียบัตร/ อนุปริญญา	1	2.86	1	3.13

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 35)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 32)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ				
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	15	42.86	27	84.38
ค้าขาย	4	11.42	1	3.13
รับจ้าง	8	22.86	0	0
แม่บ้าน	8	22.86	4	12.50
รายได้ต่อเดือน				
	M = 2,137.14, SD = 1,539.88 Min = 600, Max = 6,600		M = 1,450.00, SD = 1,299.13 Min = 600, Max = 5,600	
≤ 1,000	14	40.00	14	62.50
1,001-2,000	4	11.43	4	12.50
2,001-3,000	7	20.00	3	9.38
3,001-4,000	8	22.86	4	12.50
4,001-5,000	1	2.86	0	0
มากกว่า 5,000	1	2.86	1	3.13
ความพอเพียงของรายได้				
เพียงพอ เหลือเก็บ	5	14.29	1	3.13
เพียงพอ ไม่เหลือเก็บ	14	40.0	12	37.50
ไม่เพียงพอ แต่ไม่เป็นหนี้	14	40.0	17	53.13
ไม่เพียงพอ เป็นหนี้	2	5.71	2	6.25

ตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีข้อมูลส่วนบุคคลที่ใกล้เคียงกัน ดังนี้ 1) เพศ กลุ่มทดลองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 77.14 กลุ่มเปรียบเทียบเป็นเพศหญิง ร้อยละ 35.63 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test) พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ($\chi^2 = 1.092$, p -value .416) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) อายุ กลุ่มทดลองมีอายุเฉลี่ย 66.11 ปี (SD = 4.702) ใกล้เคียงกับกลุ่มเปรียบเทียบที่มีอายุเฉลี่ย 68.25 ปี (SD = 4.74) โดยทั้งสองกลุ่ม ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 60-65 ปี ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบแมนวิทนียู (Mann-Whitney U test) พบว่าอายุของทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -1.677$, p -value = .094) 3) สถานภาพสมรส กลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ ร้อยละ 60.00 ใกล้เคียงกับกลุ่มเปรียบเทียบที่มีสถานภาพสมรสคู่ ร้อยละ 53.13 4) การศึกษา กลุ่มทดลองส่วนใหญ่จบ

การศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 82.86 และมีผู้สูงอายุที่ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 ในขณะที่กลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 81.25 เช่นเดียวกัน แต่ไม่มีคนที่ไม่ได้เรียนหนังสือ และมีคนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 1 คน 5) อาชีพ ส่วนใหญ่ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบไม่ได้ประกอบอาชีพ แต่มีผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองที่ยังคงประกอบอาชีพมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ โดยยังประกอบอาชีพถึงจำนวน 20 คน ส่วนมากเป็นอาชีพรับจ้างเท่ากับแม่บ้านพบถึงร้อยละ 22.86 มีเพียงส่วนน้อยที่ค้าขาย 6) รายได้ต่อเดือน กลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่า 1,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 40.00 เช่นเดียวกับกลุ่มเปรียบเทียบที่พบถึงร้อยละ 62.50 อย่างไรก็ตามเมื่อทดสอบความแตกต่างของรายได้เฉลี่ยด้วยสถิติทดสอบแมนวิทนียู (Mann-Whitney U test) พบว่ารายได้ของทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -1.450, p\text{-value} = .147$) 7) ความเพียงพอของรายได้ ทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่ไม่เพียงพอแต่ไม่เป็นหนี้ โดยในกลุ่มทดลอง มีร้อยละ 40.00 เท่ากับเพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บ ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบส่วนใหญ่รายได้ไม่เพียงพอแต่ไม่เป็นหนี้ พบถึงร้อยละ 53.13

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุประาะบางชาวมุสลิม จำแนกตามข้อมูลสุขภาพของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

ข้อมูลสุขภาพ	กลุ่มทดลอง (n = 35)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 32)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง	M = 8.53, SD = 4.78 Min = 1, Max = 20		M = 12.17, SD = 8.99 Min = 2, Max = 45	
น้อยกว่า 5 ปี	11	31.43	7	23.33
6-10 ปี	18	51.43	10	33.33
11-15 ปี	3	8.57	5	16.67
16-20 ปี	3	8.57	3	10.00
21-25 ปี	0	0	4	13.33
≥ 25 ปี	0	0	1	3.33

ข้อมูลสุขภาพ	กลุ่มทดลอง (n = 35)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 32)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่เป็นโรคเบาหวาน	M = 8.03, SD = 5.87 Min = 1, Max = 20		M = 12.10, SD = 9.07 Min = 1, Max = 45	
น้อยกว่า 5 ปี	15	43.33	7	23.33
6-10 ปี	12	33.33	10	33.33
11-15 ปี	6	16.67	5	16.67
16-20 ปี	2	6.67	3	10.00
21-25 ปี	0	0	4	13.33
≥ 25 ปี	0	0	1	3.33
แหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพ				
วิทยุ	3	8.57	1	3.13
โทรทัศน์	33	94.29	27	84.38
เพื่อนหรือบุคคลรอบข้าง	3	8.57	17	53.13
เว็บไซต์ (website) ต่าง ๆ	6	17.14	2	6.25
แอปพลิเคชัน	1	2.86	4	13.33
บุคลากรทางการแพทย์/อสม.	28	80.00	18	60.00
แหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019				
วิทยุ	5	14.29	0	0
โทรทัศน์	34	97.14	26	81.25
เพื่อนหรือบุคคลรอบข้าง	3	8.57	16	50.00
เว็บไซต์ (website) ต่าง ๆ	7	20.00	1	3.13
แอปพลิเคชัน	2	5.71	5	16.67
บุคลากรทางการแพทย์/อสม.	29	82.86	16	50.00
ประสบการณ์ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของครอบครัว				
ไม่เคย	15	42.86	8	25.00
เคย	20	57.14	24	75.00

ข้อมูลสุขภาพ	กลุ่มทดลอง (n = 35)		กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 32)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ติดเชื้อไวรัสโคโรนา				
2019 ของผู้สูงอายุ				
ไม่เคย	19	52.94	14	43.75
เคย	16	47.06	18	56.25
อาการผิดปกติหลังหายจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019				
ไม่มี	13	81.25	17	94.44
มี (อาการเหนื่อยง่าย)	3	18.75	1	5.56
การได้รับวัคซีน				
ไม่ได้รับ	3	7.41	5	15.63
ได้รับ 1 เข็ม	0	0	3	9.38
ได้รับ 2 เข็ม	13	37.04	12	37.50
ได้รับ 3 เข็ม	14	40.74	10	31.25
ได้รับมากกว่า 3 เข็ม	5	14.81	2	6.67

ตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีข้อมูลสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการเป็นโรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน และโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังนี้ 1) ระยะเวลาที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง และโรคเบาหวาน ทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เป็นโรคนาน 6-10 ปี โดยในกลุ่มทดลอง คิดเป็นร้อยละ 51.43 กลุ่มเปรียบเทียบ ร้อยละ 33.33 โดยกลุ่มเปรียบเทียบมีระยะเวลาเฉลี่ยนานกว่ากลุ่มทดลองประมาณ 4 ปี 2) แหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพและโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่วนมากทั้งสองกลุ่มได้จากโทรทัศน์และบุคลากรทางการแพทย์และหรือ อสม. ได้รับจากเว็บไซต์ (website) ต่าง ๆ และแอปพลิเคชัน เช่น ไลน์ เพียงร้อยละ 16.67-20.00 3) ประสบการณ์การติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของสมาชิกในครอบครัว พบว่าครอบครัวของกลุ่มทดลองมีประสบการณ์ร้อยละ 57.14 ใกล้เคียงกับกลุ่มเปรียบเทียบที่พบร้อยละ 75.00 แต่การติดเชื้อในกลุ่มผู้สูงอายุเอง พบว่าในกลุ่มทดลองมีประสบการณ์การติดเชื้อร้อยละ 47.06 ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบที่พบร้อยละ 56.25 โดยมีเพียงส่วนน้อยที่มีอาการผิดปกติหลังหายจากโรค ซึ่งอาการส่วนมากเป็นอาการเหนื่อยง่ายกว่าก่อนการติดเชื้อ 4) ผู้สูงอายุของทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ส่วนมากได้รับวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แต่บางคนจะได้ไม่ครบ 3 เข็ม และมีบางส่วนที่ยังไม่ได้รับวัคซีน

ตอนที่ 2 ผลของโปรแกรมการสร้างเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อความตระหนักรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบในช่วงก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม แสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม

ความตระหนักรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	กลุ่มทดลอง (n = 35)			กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 32)			t	p
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.94	0.36	ดีมาก	4.03	0.49	ดีมาก	-0.834	.407
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.42	0.44	ดีมาก	4.08	0.54	ดีมาก	2.896	.005*

* *p-value* < .05

ตารางที่ 4.3 แสดงว่า ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับดีมาก (M = 3.94, SD = 0.36) เช่นเดียวกับกลุ่มเปรียบเทียบที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับดีมาก (M = 4.03, SD = 0.49) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบที (independent t-test) พบว่า ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มขึ้นแต่ยังคงอยู่ในระดับดีมาก (M = 4.42, SD = 0.44) ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเล็กน้อยอยู่ระดับดีมากเช่นกัน (M = 4.08, SD = 0.54) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบที (independent t-test) พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมี

ค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้มากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม ในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

ความตระหนักรู้ในการ ป้องกันโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม			หลังเข้าร่วมโปรแกรม			t	p
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
กลุ่มทดลอง	3.94	0.36	ดีมาก	4.42	0.44	ดีมาก	5.033	<.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	4.03	0.49	ดีมาก	4.08	0.54	ดีมาก	0.456	.652

* *p-value* < .05

ตารางที่ 4.4 แสดงว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเพิ่มจาก 3.94 (SD = 0.36) เป็น 4.42 (SD = 0.44) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมด้วยสถิติทดสอบทีคู่ (paired t-test) พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้มากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน

ในกลุ่มเปรียบเทียบ ผู้สูงอายุในกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเพิ่มจาก 4.03 (SD = 0.49) เป็น 4.08 (SD = 0.54) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมด้วยสถิติทดสอบทีคู่ (paired t-test) พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ไม่แตกต่างกับก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมของความตระหนักรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

ความตระหนักรู้	d	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	0.48	0.56	3.134	.003*
กลุ่มเปรียบเทียบ	0.05	0.57		

* $p\text{-value} < .05$

การเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมของความตระหนักรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 0.48 (SD = 0.56) ในขณะที่กลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเพียง 0.04 (SD = 0.57) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบที่ (independent t-test) พบว่าผลต่างของค่าเฉลี่ยในกลุ่มทดลองมีค่ามากกว่าผลต่างของค่าเฉลี่ยในกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลของโปรแกรมการสร้างเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบในช่วงก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม แสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม

ความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	กลุ่มทดลอง (n = 39)			กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 35)			Z	p
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	12.68	0.36	ปานกลาง	16.75	0.92	ดีมาก	-6.135	<.001*
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	16.34	1.73	ดีมาก	14.97	3.03	ปานกลาง	-3.157	.002*

* *p-value* < .05

ตารางที่ 4.6 แสดงว่า ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง (M = 12.68, SD = 0.36) ในขณะที่กลุ่มเปรียบเทียบที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับดีมาก (M = 16.75, SD = 0.92) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบแมนวิทนียู (Mann-Whitney U test) พบว่า ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยรู้น้อยกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มขึ้นถึงในระดับดีมาก (M = 16.34, SD = 1.73) ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยลดลงไปอยู่ระดับปานกลาง (M = 14.97, SD = 3.03) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบแมนวิทนียู (Mann-Whitney U test) พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยรู้นมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม ในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

ความรู้ในการป้องกัน โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม			หลังเข้าร่วมโปรแกรม			Z	p
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
กลุ่มทดลอง	12.68	0.36	ปานกลาง	16.34	1.73	ดีมาก	-4.276	<.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	16.75	0.92	ดีมาก	14.97	3.03	ปานกลาง	-4.139	<.001*

* *p-value* < .05

ตารางที่ 4.7 แสดงว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเพิ่มจาก 12.68 (SD = 0.36) เป็น 16.34 (SD = 1.73) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมสถิติทดสอบวิลคอกซ์ซายน์แรนจ์ (Wilcoxon Signed Rank test) พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความรู้มากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน

ในกลุ่มเปรียบเทียบ ผู้สูงอายุในกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ลดลง โดยมีค่าเฉลี่ยลดจาก 16.75 (SD = 0.92) เป็น 14.97 (SD = 3.03) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความรู้ระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมด้วยสถิติทดสอบวิลคอกซ์ซายน์แรนจ์ (Wilcoxon Signed Rank test) พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยความรู้ลดลงน้อยกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมของความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

ความรู้	d	SD	Z	p
กลุ่มทดลอง	3.66	3.70	-5.876	<.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	-1.78	2.78		

* *p-value* < .05

การเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมของความรู้ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 3.66 (SD = 3.70) ในขณะที่กลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยลดลง 1.78 (SD = 2.78) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบแมนวิทนียู (Mann-Whitney U test) พบว่าผลต่างของค่าเฉลี่ยในกลุ่มทดลองมีค่ามากกว่าผลต่างของค่าเฉลี่ยในกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลของโปรแกรมการสร้างเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบในช่วงก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม แสดงดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม

พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	กลุ่มทดลอง (n = 35)			กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 32)			t	p
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
1. การป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.93	0.61	ดีมาก	4.76	0.31	ดีมากที่สุด	-7.114	<.001*
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.66	0.28	ดีมากที่สุด	4.53	0.56	ดีมากที่สุด	1.197	.237
2. การรับประทานอาหาร								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.23	0.42	ปานกลาง	3.13	0.28	ปานกลาง	1.125	0.265
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	3.73	0.61	ดีมาก	3.38	0.36	ปานกลาง	2.872	.006*
3. การออกกำลังกาย								
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	3.09	0.94	ปานกลาง	3.17	0.65	ปานกลาง	-0.383	.703
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	4.07	0.94	ดีมาก	3.22	1.12	ปานกลาง	3.397	.001*

พฤติกรรมกำรป้องกันโรค ติดเชื้ไวรัสโคโรนศ 2019	กลุ่มทดลอง (n = 35)			กลุ่มเปรียบเทียบ (n = 32)			t	p
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
4. กำรจัดการควมเครียด								
ก่อนเข้ร่วมโปรแกรม	3.48	0.55	ปานกลศ	3.74	0.46	ดีมาก	-2.051	.044
หลังเข้ร่วมโปรแกรม	4.12	0.66	ดีมาก	3.70	0.70	ดีมาก	2.496	.015*
5. กำรรับประถนศยศ								
ก่อนเข้ร่วมโปรแกรม	3.68	0.49	ดีมาก	4.01	0.38	ดีมาก	-3.009	.004*
หลังเข้ร่วมโปรแกรม	4.24	0.72	ดีมาก	4.52	0.46	ดีมากที่สุด	-1.867	.066
พฤติกรรมโดยรวม								
ก่อนเข้ร่วมโปรแกรม	3.57	0.38	ดีมาก	3.96	0.19	ดีมาก	-5.360	<.001*
หลังเข้ร่วมโปรแกรม	4.17	0.45	ดีมาก	3.87	0.46	ดีมาก	2.647	.010*

* *p-value* < .05

ตศรศงที่ 4.6 แสดงวศ ก่อนเข้ร่วมโปรแกรม ผู้สูงศยในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีคศเฉลี่ยพฤติกรรมกำรป้องกันโรคติดเชื้ไวรัสโคโรนศ 2019 โดยรวมแตกตศงกัน โดยกลุ่มทดลองมีคศเฉลี่ยอยู่ระดับดีมาก (M = 3.57, SD = 0.38) ในขณะที่กลุ่มเปรียบเทียบที่มีคศเฉลี่ยอยู่ระดับดีมาก เช่นเดียวกัน แต่มีคศเนนสูงกวศ (M = 3.96, SD = 0.19) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบควมแตกตศงของคศเฉลี่ยควมรู้ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบที่ (independent t-test) พบวศ ก่อนเข้ร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมีคศเฉลี่ยควมรู้น้ยกวศกลุ่มเปรียบเทียบอยศงมีน้ยศคศศทศงสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งควมแตกตศงนั้นมศจกตศงการป้องกันโรคติดเชื้ไวรัสโคโรนศ 2019 กำรจัดการควมเครียด และตศงการรับประถนศยศ ซึ่งพบวศกลุ่มเปรียบเทียบมีคศเฉลี่ยของพฤติกรรมอยู่ในระดับดีมากกวศกลุ่มทดลอง ส่วนตศงการรับประถนศยศและตศงการออกกศลศงกศยนั้น ทั้งสองกลุ่มไม่มีควมแตกตศงกันอยศงมีน้ยศคศศทศงสถิติที่ระดับ .05

หลังเข้ร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมีคศเฉลี่ยพฤติกรรมกำรป้องกันโรคติดเชื้ไวรัสโคโรนศ 2019 เพิ่มขึ้นแต่ยังคงอยู่ในระดับดีมาก (M = 4.17, SD = 0.45) ในขณะที่กลุ่มเปรียบเทียบมีคศเฉลี่ยลดลงเล็กน้อยแต่ยังอยู่ระดับดีมากเช่นกัน (M = 3.87, SD = 0.46) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบควมแตกตศงของคศเฉลี่ยพฤติกรรมกำรป้องกันโรคติดเชื้ไวรัสโคโรนศ 2019 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบที่ (independent t-test) พบวศ หลังเข้ร่วมโปรแกรม กลุ่มทดลองมีคศเฉลี่ยพฤติกรรมมศกกวศกลุ่มเปรียบเทียบอยศงมีน้ยศคศศทศงสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตศมสมตศฐศนโดยเฉพศศตศงการรับประถนศยศ การออกกศลศงกศย กำรจัดการควมเครียด ส่วนการป้องกันโรค

ติดเชื่อไวรัสโคโรนา 2019 และการรับประทานยานั้น ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยที่สูงมากกว่ากลุ่มทดลองอยู่แล้ว หลังเข้าร่วมโปรแกรม ค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มทดลองจึงไม่แตกต่างกับกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

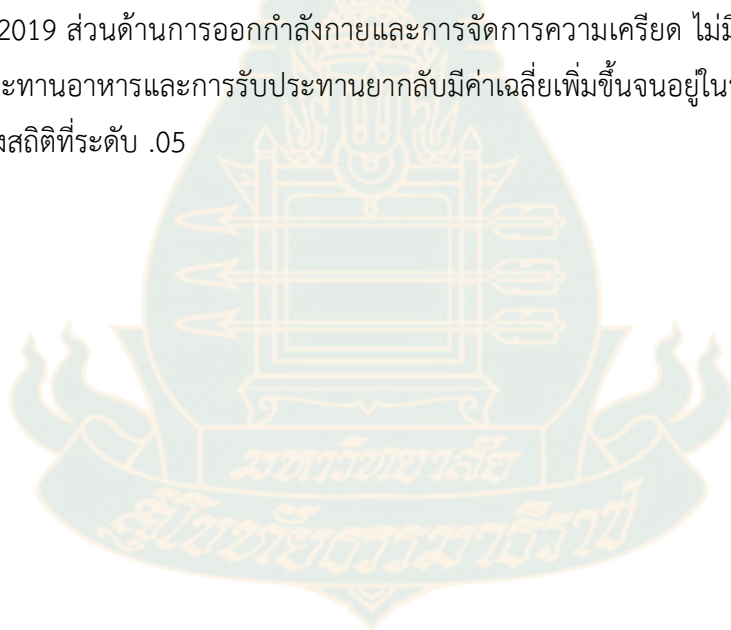
ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม ระหว่างก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม ในกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

พฤติกรรมกรรมการป้องกัน โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม			หลังเข้าร่วมโปรแกรม			t	p
	M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
1. การป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019								
กลุ่มทดลอง	3.93	0.61	ดีมาก	4.66	0.28	ดีมากที่สุด	6.521	<.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	4.76	0.31	ดีมากที่สุด	4.53	0.56	ดีมากที่สุด	-2.193	.036
2. การรับประทานอาหาร								
กลุ่มทดลอง	3.23	0.42	ปานกลาง	3.73	0.61	ดีมาก	5.091	<.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.13	0.28	ปานกลาง	3.38	0.36	ปานกลาง	3.407	.002*
3. การออกกำลังกาย								
กลุ่มทดลอง	3.09	0.94	ปานกลาง	4.07	0.94	ดีมาก	4.180	<.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.17	0.65	ปานกลาง	3.22	1.12	ปานกลาง	0.197	.845
4. การจัดการความเครียด								
กลุ่มทดลอง	3.48	0.55	ปานกลาง	4.12	0.66	ดีมาก	3.862	<.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.74	0.46	ดีมาก	3.70	0.70	ดีมาก	-0.249	.805
5. การรับประทานยา								
กลุ่มทดลอง	3.68	0.49	ดีมาก	4.24	0.72	ดีมาก	4.027	<.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	4.01	0.38	ดีมาก	4.52	0.46	ดีมากที่สุด	4.657	<.001*
พฤติกรรมโดยรวม								
กลุ่มทดลอง	3.57	0.38	ดีมาก	4.17	0.45	ดีมาก	5.680	<.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	3.96	0.19	ดีมาก	3.87	0.46	ดีมาก	-0.836	.410

* $p\text{-value} < .05$

ตารางที่ 4.10 แสดงว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรม การป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มขึ้นทั้งรายด้านและโดยรวม โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเพิ่มจาก 3.68 (SD = 0.49) เป็น 4.24 (SD = 0.72) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรม ระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมด้วยสถิติทดสอบทีคู่ (paired t-test) พบว่า หลังเข้าร่วม โปรแกรม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมมากกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งพบว่าค่าเฉลี่ยทุกด้าน ได้แก่ การป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย การจัดการความเครียด และการรับประทานยา เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพิ่มมาอยู่ระดับดีมากถึงดีมากที่สุด

ในกลุ่มเปรียบเทียบ ผู้สูงอายุในกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรม การป้องกันโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ลดลงเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยลดจาก 3.96 (SD = 0.19) เป็น 3.87 (SD = 0.46) ซึ่ง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมด้วยสถิติ ทดสอบทีคู่ (paired t-test) พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมลดลง กว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะด้านการป้องกันโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ส่วนด้านการออกกำลังกายและการจัดการความเครียด ไม่มีความแตกต่างกัน แต่ ด้านการรับประทานอาหารและการรับประทานยากลับมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจนอยู่ในระดับดีมากที่สุด อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมของพฤติกรรม การป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

พฤติกรรมการป้องกันโรค	d	SD	t	p
1. การป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019				
กลุ่มทดลอง	0.73	0.66	6.233	<.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	-0.22	0.59		
2. การรับประทานอาหาร				
กลุ่มทดลอง	0.49	0.57	2.025	<.047*
กลุ่มเปรียบเทียบ	0.24	0.41		
3. การออกกำลังกาย				
กลุ่มทดลอง	0.98	1.39	2.793	<.007*
กลุ่มเปรียบเทียบ	0.05	1.34		
4. การจัดการความเครียด				
กลุ่มทดลอง	0.64	0.98	3.052	<.003*
กลุ่มเปรียบเทียบ	0.04	0.81		
5. การรับประทานยา				
กลุ่มทดลอง	0.56	0.83	0.259	.797
กลุ่มเปรียบเทียบ	0.52	0.63		
พฤติกรรมโดยรวม				
กลุ่มทดลอง	0.59	0.62	5.021	<.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	0.09	0.48		

* $p\text{-value} < .05$

การเปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมของพฤติกรรมกา
ป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้สูงอายุเปราะบางชาวมุสลิม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่ม
เปรียบเทียบ พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเพิ่มขึ้น 0.59 (SD =
0.62) ในขณะที่กลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเฉลี่ยลดลง 0.09 (SD = 0.48) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของผลต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบที
(independent t-test) พบว่าผลต่างของค่าเฉลี่ยในกลุ่มทดลองมีค่ามากกว่าผลต่างของค่าเฉลี่ยในกลุ่ม
เปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการรับประทานยาที่ไม่มีความแตกต่างกัน

